

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

7 iulie 2014

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 212/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 212/02 Cauza C-184/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2014 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 TFUE — Ajutoare de stat — Recuperare — Schemă de ajutor ilegală și incompatibilă cu piața internă — Ajutoare individuale acordate în cadrul acestei scheme — Sancțiune pecuniară) 2

2014/C 212/03 Cauza C-97/12 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 mai 2014 – Louis Vuitton Malletier/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Friis Group International ApS [Recurs — Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă figurativă care reprezintă un dispozitiv de închidere — Lipsa caracterului distinctiv — Nulitate parțială — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera(b)]. 3

2014/C 212/04 Cauza C-131/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Audiencia Nacional – Spania) – Google Spain SL, Google Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González („Date cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date — Directiva 95/46/CE — Articolele 2, 4, 12 și 14 — Domeniu de aplicare material și teritorial — Motoare de căutare pe internet — Prelucrare a datelor conținute pe site-uri web — Căutare, indexare și stocare a acestor date — Răspunderea operatorului motorului de căutare — Sediul pe teritoriul unui stat membru — Întinderea obligațiilor acestui operator și a drepturilor persoanei vizate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7 și 8”) 4

2014/C 212/05	Cauza C-359/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Handelsgericht Wien – Austria) – Michael Timmel/Avizo Zeta AG (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2003/71/CE — Articolul 14 alineatul (2) litera (b) — Regulamentul (CE) nr. 809/2004 — Articolul 22 alineatul (2) și articolul 29 alineatul (1) — Prospect de bază — Supliment la prospect — Condiții definitive — Data și modul de publicare a informațiilor solicitate — Condiții de publicare sub formă electronică).	5
2014/C 212/06	Cauza C-480/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Minister van Financiën/X BV (Codul vamal comunitar — Domeniul de aplicare al articolului 203 și al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Regim de tranzit extern — Nașterea datoriei vamale ca urmare a neexecutării unei obligații — Prezentare cu întârziere a mărfurilor la biroul de destinație — A șasea directivă TVA — Articolul 10 alineatul (3) — Legătură între nașterea datoriei vamale și cea a TVA-ului — Noțiunea de operațiuni impozabile).	6
2014/C 212/07	Cauza C-521/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – T.C. Briels și alții/Minister van Infrastructuur en Milieu [„Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (3) și (4) — Conservarea habitatelor naturale — Arii speciale de conservare — Evaluarea efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat — Autorizarea unui plan sau a unui proiect pe un sit protejat — Măsuri compensatorii — Sit Natura 2000 «Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek» — Proiect privind traseul autostrăzii A2, «'s Hertogenbosch Eindhoven»】.	7
2014/C 212/08	Cauza C-90/13 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 – 1. garantovaná a.s./Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Înțelegeri — Calculul cuantumului amenzii — Cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent]	8
2014/C 212/09	Cauza C-135/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Szatmári Malom kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Agricultură — FEADR — Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 — Articolele 20, 26 și 28 — Ajutoare pentru modernizarea exploatațiilor agricole și ajutoare pentru creșterea valorii adăugate a produselor agricole și forestiere — Condiții de eligibilitate — Competența statelor membre — Ajutoare pentru modernizarea capacităților existente ale instalațiilor de morărit — Instalații de morărit înlocuite cu o instalație nouă de morărit unică, fără creșterea capacității — Excludere — Principiul egalității de tratament).	9
2014/C 212/10	Cauza C-297/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Data I/O GmbH/Hauptzollamt München (Trimitere preliminară — Clasificare tarifară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Secțiunea XVI nota 2 — Pozițiile 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 și 8473 — Noțiunile „părți” și „articole” — Părți și accesorii (motoare, surse de alimentare, lasere, generatoare, cabluri și aparate de sigilare la cald) destinate funcționării sistemelor de programare — Lipsa clasificării prioritare la poziția 8473 în raport cu alte poziții din capitolele 84 și 85)	10
2014/C 212/11	Cauza C-337/13: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria -Ungaria) – Almos Agrárkülkereskedelmi kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középmagyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 90 — Reducerea bazei de impozitare — Întinderea obligațiilor statelor membre — Efect direct)	11
2014/C 212/12	Cauza C-142/14 P: Recurs introdus la 24 martie 2014 de The Sunrider Corporation împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 23 ianuarie 2014 în cauza T-221/12, The Sunrider Corporation/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).	11
2014/C 212/13	Cauza C-144/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Maramureș (România) la data de 26 martie 2014 – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș	13
2014/C 212/14	Cauza C-161/14: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	14

2014/C 212/15	Cauza C-172/14: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 07 aprilie 2014 – ING – Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței.	15
2014/C 212/16	Cauza C-174/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 9 aprilie 2014 – Sudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA/Fazenda Pública.	15
2014/C 212/17	Cauza C-181/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 aprilie 2014 – procedură penală împotriva lui G.	16
2014/C 212/18	Cauza C-186/14 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2014 de ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-528/09, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene	16
2014/C 212/19	Cauza C-193/14 P: Recurs introdus la 15 aprilie 2014 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-528/09, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene	17
2014/C 212/20	Cauza C-205/14: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	18
2014/C 212/21	Cauza C-206/14: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Eesti Vabariik	19
2014/C 212/22	Cauza C-227/14 P: Recurs introdus la 7 mai 2014 de LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 februarie 2014 în cauza T-128/11: LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd/Comisia Europeană	19
2014/C 212/23	Cauza C-231/14 P: Recurs introdus la 8 mai 2014 de InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 februarie 2014 în cauza T-91/11, InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp./Comisia Europeană	20
2014/C 212/24	Cauza C-234/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 12 mai 2014 — SIA „Ostas celtnieks”/Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs	21
2014/C 212/25	Cauza C-236/14: Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Comisia Europeană/Irlanda.	22

Tribunalul

2014/C 212/26	Cauza T-519/09: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Toshiba/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața transformatoarelor de putere — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acord de împărțire a pieței — Dovada distanțării față de înțelegere — Restrângere a concurenței — Afectare a comerțului — Bariere la intrare — Amenzi — Cuantum de bază — An de referință — Punctul 18 din Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Utilizarea unei cote de piață fictive pe piața SEE”)	23
2014/C 212/27	Cauza T-447/11: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Catinis/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o investigație a OLAF privind realizarea unui proiect de modernizare a infrastructurii în Siria — Respingerea cererii de acces — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”]	23
2014/C 212/28	Cauza T-553/11: Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2014 – European Dynamics Luxembourg/BCE („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura de cerere de ofertă — Prestări de servicii în materie de infrastructură și de aplicații informatice în favoarea BCE — Respingerea candidaturii — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Criterii de selecție — Conformitatea unei candidaturi cu condițiile prevăzute de cererea de ofertă — Obligație de motivare — Neexercitarea competenței de a solicita precizări cu privire la o candidatură — Erori vădite de apreciere — Abuz de putere — Acțiune în despăgubire”)	24

2014/C 212/29	Cauza T-599/11: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Eni/OAPI – Emi (IP) (ENI) [Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ENI — Marcă comunitară figurativă anterioară EMI — Risc de confuzie — Similitudinea produselor și a serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare].	25
2014/C 212/30	Cauza T-633/11: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul [„Dumping — Importuri de plăci de ceramică originare din China — Taxă antidumping definitivă — Lipsa cooperării — Informații necesare — Termene prevăzute — Date disponibile — Articolul 18 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”].	25
2014/C 212/31	Cauza T-347/12 P: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Mocová/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Respingere a reclamației — Obligație de motivare — Motiv prezentat în decizia de respingere a reclamației”)	26
2014/C 212/32	Cauza T-368/12 P: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Comisia/Macchia („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolul 8 primul paragraf din RAA — Obligația de solitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Principiul contradictorialității”)	27
2014/C 212/33	Cauza T-406/12 P: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – BG/Ombudsmanul European („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Regim disciplinar — Sancțiunea eliberării din funcție fără pierderea drepturilor de pensie — Anchetă preliminară pendinte în fața unei instanțe naționale la momentul adoptării deciziei de eliberare din funcție — Egalitate de tratament — Interdicția concedierii în cursul unui concediu de maternitate”)	27
2014/C 212/34	Cauza T-553/12: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Bateaux mouches/OAPI (BATEAUX-MOUCHES) [„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative BATEAUX-MOUCHES — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009”].	28
2014/C 212/35	Cauza T-61/13: Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Melt Water/OAPI (NUEVA) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative NUEVA — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Nerespectarea obligației de plată a taxei pentru calea de atac în termen — Ambiguitate a unei versiuni lingvistice — Interpretare uniformă — Caz fortuit sau caz de forță majoră — Eroare scuzabilă — Obligație de prudență și de diligență”].	29
2014/C 212/36	Cauza T-95/13: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – Walcher Meßtechnik/OAPI (HIPERDRIVE) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HIPERDRIVE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	29
2014/C 212/37	Cauza T-228/13: Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – NIIT Insurance Technologies/OAPI (EXACT) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EXACT — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Articolul 56 TFUE”	30
2014/C 212/38	Cauza T-207/12 P: Ordonanța Tribunalului din 12 mai 2014 – Marcuccio/Comisia [„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Act emis în urma unei cereri de depunere a unui document la dosarul întocmit în vederea examinării cererii de recunoaștere a originii accidentale a unui eveniment suferit de recurent — Inexistența unui act care lezează — Act pregătitor — Act informativ — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”].	30
2014/C 212/39	Cauza T-359/13: Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Spain Doce 13/OAPI – Ovejero Jiménez și Becerra Guibert (VICTORIA DELEF) [„Marcă comunitară — Refuz parțial de înregistrare — Lipsa necesității de a se pronunța”].	31
2014/C 212/40	Cauza T-567/13: Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Sharp/OAPI (BIG PAD) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BIG PAD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”].	32

2014/C 212/41	Cauza T-203/14: Acțiune introdusă la 31 martie 2014 – Mo Industries/OAPI (Splendid)	32
2014/C 212/42	Cauza T-205/14: Acțiune introdusă la 27 martie 2014 – Schroeder/Consiliul și Comisia	33
2014/C 212/43	Cauza T-206/14: Acțiune introdusă la 27 martie 2014 – Hüpeden/Consiliul și Comisia	33
2014/C 212/44	Cauza T-226/14: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2014 – Comisia/McCarron Poultry	34
2014/C 212/45	Cauza T-238/14: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2014 – EGBA și RGA/Comisia	35
2014/C 212/46	Cauza T-239/14: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2014 – Monard/Comisia	36
2014/C 212/47	Cauza T-251/14: Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – Promarc Technics/OAPI – PIS (parte dintr-o ușă)	36
2014/C 212/48	Cauza T-315/14: Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Hipp/OAPI – Nestlé Nutrition (Praebiotik).	37
2014/C 212/49	Cauza T-319/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Drogenhilfe Köln Projekt/OAPI (Rauschbrille)	38
2014/C 212/50	Cauza T-320/14: Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Sephora/OAPI – Mayfield Trading (Reprezentarea a două linii verticale).	38
2014/C 212/51	Cauza T-321/14: Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Volkswagen/OAPI (STREET)	39
2014/C 212/52	Cauza T-328/14: Acțiune introdusă la 13 mai 2014 – Jannatian/Consiliul	40
2014/C 212/53	Cauza T-338/14: Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – UNIC/Comisia	41
2014/C 212/54	Cauza T-342/14 P: Recurs introdus la 19 mai 2014 de CR împotriva Hotărârii din 12 martie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-128/12, CR/Parlamentul European	42
2014/C 212/55	Cauza T-353/14: Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Italia/Comisia.	43
Tribunalul Funcției Publice		
2014/C 212/56	Cauza F-9/14: Acțiune introdusă la 1 februarie 2014 – ZZ/BEI	44
2014/C 212/57	Cauza F-38/14: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2014 – ZZ/Consiliul.	45
2014/C 212/58	Cauza F-42/14: Acțiune introdusă la 6 mai 2014 – ZZ/Comisia.	45
2014/C 212/59	Cauza F-44/14: Acțiune introdusă la 16 mai 2014 – ZZ/Consiliul	46
2014/C 212/60	Cauza F-45/14: Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – ZZ/Comisia.	46
2014/C 212/61	Cauza F-46/14: Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – ZZ/Comisia.	47
2014/C 212/62	Cauza F-47/14: Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – ZZ și ZZ/Comisia.	47

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2014/C 212/01)

Ultima publicație

JO C 202, 30.6.2014

Publicații anterioare

JO C 194, 24.6.2014

JO C 184, 16.6.2014

JO C 175, 10.6.2014

JO C 159, 26.5.2014

JO C 151, 19.5.2014

JO C 142, 12.5.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2014 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei**(Cauza C-184/11) ⁽¹⁾*****(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Hotărâre a Curții prin care se constată o neîndeplinire a obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 TFUE — Ajutoare de stat — Recuperare — Schemă de ajutor ilegală și incompatibilă cu piața internă — Ajutoare individuale acordate în cadrul acestei scheme — Sancțiune pecuniară)***

(2014/C 212/02)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes și B. Stromsky, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 260 TFUE – Neexecutarea Hotărârii Curții din 14 decembrie 2006 pronunțate în cauzele conexe C-485/03-C-490/03, Comisia/Spania (Rec., p. I-11887) – Cerere de stabilire a unei penalități cu titlu cominatoriu

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, până la data expirării termenului acordat în avizul motivat emis de Comisia Europeană la 26 iunie 2008, a tuturor măsurilor pe care le impune executarea Hotărârii Comisia/Spania (C-485/03-C-490/03, EU:C:2006:777), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a sumei forfetare de 30 de milioane de euro.
- 3) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 186, 25.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 mai 2014 – Louis Vuitton Malletier/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Friis Group International ApS

(Cauza C-97/12 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă figurativă care reprezintă un dispozitiv de închidere — Lipsa caracterului distinctiv — Nulitate parțială — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera(b)]

(2014/C 212/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Louis Vuitton Malletier (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto, E. Gavuzzi și N. Parrotta, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral, agent), Friis Group International (reprezentant: C. Type Jardorf, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 decembrie 2011, Vuitton Malletier/OAPI și Friis Group International (Reprezentarea unui dispozitiv de închidere) (T-237/10), prin care Tribunalul a admis în parte o acțiune în anulare formulată de titularul mărcii figurative comunitare ce reprezintă un dispozitiv de închidere, pentru produse din clasele 9, 14, 18 și 25, împotriva Deciziei R 1590/2008-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 24 februarie 2010, prin care se anulează în parte decizia diviziei de anulare prin care se respinge cererea de declarare a nulității mărcii menționate

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Respinge recursul incident.
- 3) Louis Vuitton Malletier, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Friis Group International ApS suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 126, 28.4.2012.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Audiencia Nacional – Spania) – Google Spain SL, Google Inc./Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Cauza C-131/12) ⁽¹⁾

(„Date cu caracter personal — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea acestor date — Directiva 95/46/CE — Articolele 2, 4, 12 și 14 — Domeniu de aplicare material și teritorial — Motoare de căutare pe internet — Prelucrare a datelor conținute pe site-uri web — Căutare, indexare și stocare a acestor date — Răspunderea operatorului motorului de căutare — Sediul pe teritoriul unui stat membru — Întinderea obligațiilor acestui operator și a drepturilor persoanei vizate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7 și 8”)

(2014/C 212/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din procedura principală

Reclamante: Google Spain SL, Google Inc.

Pârâți: Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Audiencia Nacional (Spania) – Interpretarea articolului 2 literele (b) și (d), a articolului 4 alineatul (1) literele (a) și (c), a articolului 12 litera (b) și a articolului 14 litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10) și a articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2000, C 364, p. 1) – Noțiunea de stabilire pe teritoriul unui stat membru – Criterii relevante – Noțiunea de „recurgere la mijloace situate pe teritoriul unui stat membru” – Stocare limitată în timp a unor informații indexate de motoarele de căutare – Drept de ștergere și de blocare a datelor

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 literele (b) și (d) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretat în sensul că, pe de o parte, activitatea unui motor de căutare care constă în găsirea informațiilor publicate sau introduse pe internet de către terți, indexarea acestora în mod automat și stocarea lor temporară și, în cele din urmă, punerea acestora la dispoziția utilizatorilor de internet într-o anumită ordine de preferință trebuie calificată drept „prelucrare a datelor cu caracter personal”, în sensul acestui articol 2 litera (b), atunci când informațiile respective conțin date cu caracter personal și, pe de altă parte, operatorul acestui motor de căutare trebuie considerat „operator” în sensul articolului 2 litera (d) menționat.
- 2) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că o prelucrare a datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul activităților unui sediu al operatorului pe teritoriul unui stat membru, în sensul acestei dispoziții, în cazul în care operatorul unui motor de căutare înființează într-un stat membru o sucursală sau o filială destinată promovării și vânzării spațiului publicitar de pe pagina acestui motor, a cărei activitate este orientată către locuitorii aceluia stat membru.
- 3) Articolul 12 litera (b) și articolul 14 primul paragraf litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că, pentru respectarea drepturilor prevăzute de aceste dispoziții și în măsura în care condițiile prevăzute de acestea sunt îndeplinite efectiv, operatorul unui motor de căutare este obligat să elimine de pe lista de rezultate, afișată în urma unei căutări efectuate plecând de la numele unei persoane, linkurile către paginile web publicate de terți și care conțin informații referitoare la această persoană și în ipoteza în care acest nume sau aceste informații nu sunt șterse în prealabil sau simultan de pe paginile web respective, iar aceasta, dacă este cazul, chiar dacă publicarea lor în sine pe paginile menționate este licită.

- 4) Articolul 12 litera (b) și articolul 14 primul paragraf litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că, în cadrul aprecierii condițiilor de aplicare a acestor dispoziții, trebuie să se examineze în special dacă persoana vizată are dreptul ca informația respectivă referitoare la persoana sa să nu mai fie, în stadiul actual, asociată cu numele său de o listă de rezultate, afișată în urma unei căutări efectuate plecând de la numele său, fără însă ca constatarea unui asemenea drept să presupună ca includerea informației respective pe această listă să cauzeze un prejudiciu acestei persoane. Întrucât persoana vizată poate, având în vedere drepturile sale fundamentale prevăzute la articolele 7 și 8 din cartă, să solicite ca informația în cauză să nu mai fie pusă la dispoziția marelui public prin intermediul includerii sale într-o asemenea listă de rezultate, aceste drepturi prevalează în principiu nu numai asupra interesului economic al operatorului motorului de căutare, ci și asupra interesului acestui public de a avea acces la informația respectivă cu ocazia unei căutări referitoare la numele acestei persoane. Nu aceasta ar fi însă situația dacă ar reieși că, din motive speciale, precum rolul jucat de persoana respectivă în viața publică, ingerința în drepturile sale fundamentale este justificată de interesul preponderent al publicului menționat de a avea acces, prin intermediul acestei includeri, la informația în cauză.

(¹) JO C 165, 9.6.2012.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de
Handelsgericht Wien – Austria) – Michael Timmel/Aviso Zeta AG**

(Cauza C-359/12) (¹)

**(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2003/71/CE — Articolul 14 alineatul (2)
litera (b) — Regulamentul (CE) nr. 809/2004 — Articolul 22 alineatul (2) și articolul 29 alineatul (1) —
Prospect de bază — Supliment la prospect — Condiții definitive — Data și modul de publicare a
informațiilor solicitate — Condiții de publicare sub formă electronică)**

(2014/C 212/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamant: Michael Timmel

Pârâtă: Aviso Zeta AG

cu participarea: Lore Tinhofer

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Handelsgericht Wien – Interpretarea articolului 14 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, p. 64, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 23) – Interpretarea articolului 22 alineatul (2) și a articolului 29 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar (JO L 149, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 60) – Publicarea de informații necunoscute la momentul aprobării prospectului de bază – Întinderea obligației de a pune prospectul la dispoziția publicului, în formă imprimată – Condiții privind publicarea prospectului în formă electronică – Societate anonimă care a furnizat într-un prospect denumit „condiții definitive” informații necunoscute la momentul aprobării acestui prospect – Omisiunea unei publicări cu respectarea cerințelor legale – Accesul la acest prospect condiționat de o procedură de înregistrare și de suportarea unor cheltuieli

Dispozitivul

- 1) *Articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospecte, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar trebuie interpretat în sensul că informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) al acestui articol care, deși nu se cunoșteau la momentul publicării prospectului de bază, erau totuși cunoscute la data publicării unui supliment la acest prospect trebuie să fie publicate în suplimentul respectiv dacă aceste informații constituie un fapt nou semnificativ, o eroare sau o inexactitate substanțială de natură să influențeze evaluarea valorilor mobiliare în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare, aspect a cărui apreciere este de competența instanței de trimitere.*
- 2) *Nu corespunde cerințelor prevăzute la articolul 22 din Regulamentul nr. 809/2004 publicarea unui prospect de bază care nu cuprinde informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) al acestui articol, în special cele prevăzute în anexa 5 la regulamentul menționat, dacă această publicare nu este completată prin publicarea condițiilor definitive. Pentru ca informațiile care trebuie incluse în prospectul de bază în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul nr. 809/2004 să poată fi inserate în condițiile definitive, este necesar ca prospectul de bază să indice informațiile care vor apărea în aceste condiții definitive și ca informațiile în cauză să respecte cerințele prevăzute la articolul 22 alineatul (4) din regulamentul menționat.*
- 3) *Articolul 29 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul nr. 809/2004 trebuie interpretat în sensul că cerința conform căreia un prospect trebuie să fie ușor accesibil pe pagina web pe care acesta este pus la dispoziția publicului nu este îndeplinită atunci când există o obligație de înregistrare pe această pagină web, însoțită de o clauză privind exonerarea de răspundere și de obligația de a indica o adresă de e-mail sau atunci când acest acces electronic este cu plată sau atunci când consultarea gratuită a unor părți ale prospectului este limitată la două documente pe lună.*
- 4) *Articolul 14 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2003/71 trebuie interpretat în sensul că prospectul de bază trebuie să fie pus la dispoziția publicului atât la sediul emitentului, cât și în birourile intermediarilor financiari.*

⁽¹⁾ JO C 366, 24.11.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Minister van Financiën/X BV

(Cauza C-480/12) ⁽¹⁾

(Codul vamal comunitar — Domeniul de aplicare al articolului 203 și al articolului 204 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Regim de tranzit extern — Nașterea datoriei vamale ca urmare a neexecutării unei obligații — Prezentare cu întârziere a mărfurilor la biroul de destinație — A șasea directivă TVA — Articolul 10 alineatul (3) — Legătură între nașterea datoriei vamale și cea a TVA-ului — Noțiunea de operațiuni impozabile)

(2014/C 212/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister van Financiën

Pârâtă: X BV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos – Interpretarea articolelor 203 și 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), a articolului 356 alineatul (1) și a articolului 859 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) și a articolului 7 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) – Depășirea datei-limită stabilite de biroul de plecare pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație, care implică nașterea condiționată a unei datorii vamale la import, iar nu nașterea sa automată – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Operațiuni impozabile – Noțiunea de import

Dispozitivul

- 1) *Articolele 203 și 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, coroborate cu articolul 859 punctul 2 litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2002 al Comisiei din 11 martie 2002, trebuie interpretate în sensul că simpla depășire a termenului de prezentare, stabilit conform articolului 356 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2002, nu determină o datorie vamală pentru sustragerea mărfurilor în cauză de sub supraveghere vamală, în sensul articolului 203 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 648/2005, ci o datorie vamală care are drept temei articolul 204 din acest din urmă regulament, și că nu este necesar, pentru ca o datorie vamală să ia naștere în temeiul acestui articol 204, ca persoanele interesate să furnizeze autorităților vamale informații cu privire la cauzele depășirii termenului stabilit potrivit articolului 356 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2002, sau cu privire la locul în care s-au aflat mărfurile în perioada cuprinsă între expirarea acestui termen și prezentarea efectivă a acestor mărfuri la biroul vamal de destinație.*
- 2) *Articolul 7 alineatul (3) primul paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004, trebuie interpretat în sensul că taxa pe valoarea adăugată este datorată în cazul în care mărfurile în cauză au ieșit de sub incidența regimurilor vamale prevăzute la acest articol, chiar dacă datoria vamală a luat naștere exclusiv în temeiul articolului 204 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 648/2005.*

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – T.C. Briels și alții/Minister van Infrastructuur en Milieu

(Cauza C-521/12) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (3) și (4) — Conservarea habitatelor naturale — Arii speciale de conservare — Evaluarea efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat — Autorizarea unui plan sau a unui proiect pe un sit protejat — Măsuri compensatorii — Sit Natura 2000 «Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek» — Proiect privind traseul autostrăzii A2, «s Hertogenbosch Eindhoven»”]

(2014/C 212/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: T.C. Briels, M. Briels-Loermans, R.L.P. Buchholtz, Stichting A2-Platform Boxtel e.o. și alții, H.W.G. Cox, G.P.A. Damman, P.A.M. Goevaers și alții, J.H. van Haaren, L.S.P. Dijkman, R.A.H.M. Janssen, M.M. van Lanschot, J.E.A.M. Lelijveld și alții, A. Mes și alții, A.J.J. Michels, VOF Ispording și alții, M. Peijnenborg, S. Peijnenborg-van Oers, G. Oude Elferink, W. Punte, P.M. Punte-Cammaert, Stichting Reinier van Arkel, E. de Ridder, W.C.M.A.J.G. van Rijckevorsel, M. van Rijckevorsel-van Asch van Wijck, Vereniging tot Behoud van het Groene Hart van Brabant, Stichting Boom en Bosch, Stichting Overlast A2 Vught e.o., Streekraad Het Groene Woud en De Meijerij, A.C.M.W. Teulings, Stichting Bleijendijk, M. Tilman, Vereniging van Eigenaars Appartementengebouw De Heun I și alții, M.C.T. Veroude, E.J.A.M. Widlak, Van Roosmalen Sales BV și alții, M.A.A. van Kessel, Bricorama BV și alții

Pârât: Minister van Infrastructuur en Milieu

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Raad van State – Interpretarea articolului 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109) – Autorizarea unui plan sau a unui proiect în cadrul unui sit protejat – Condiții – Noțiunea „efecte negative asupra integrității sitului respectiv”

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că un plan sau un proiect care nu are legătură directă cu gestionarea unui sit de importanță comunitară sau nu este necesar pentru gestionarea unui astfel de sit, care are efecte negative asupra unui tip de habitat natural prezent pe acesta și care are în vedere măsuri pentru crearea în cadrul acestui sit a unei arii cu acest tip de habitat, de dimensiuni egale sau mai mari, afectează integritatea sitului respectiv. Astfel de măsuri nu pot fi calificate, eventual, drept „măsuri compensatorii”, în sensul alineatului (4) al acestui articol, decât în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la acest alineat.

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 mai 2014 – 1. garantovaná a.s./Comisia Europeană

(Cauza C-90/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Înțelegeri — Calculul cuantumului amenzii — Cifră de afaceri totală din exercițiul financiar precedent]

(2014/C 212/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: 1. garantovaná a.s. (reprezentanți: K. Lasok QC, J. Holmes și B. Hartnett, barristers, O. Geiss, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Vecchi și N. Khan, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2012, 1. garantovaná/Comisia (T-392/09) prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea parțială a Deciziei C(2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/39.396 – Reactivi pe bază de carbură de calciu și magneziu pentru industria oțelului) referitoare la o înțelegere pe piața carburii de calciu sub formă de pulbere și sub formă de granule, precum și pe piața magneziului sub formă de granule într-o parte importantă a SEE, având ca obiect stabilirea prețurilor, împărțirea piețelor și schimbul de informații, precum și, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei – Calculul amenzii – Plafon de 10 % din cifra de afaceri – Cifră de afaceri relevantă

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă 1. garantovaná a.s. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 114, 20.4.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Sztalmári Malom kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve
(Cauza C-135/13) (¹)

(Agricultură — FEADR — Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 — Articolele 20, 26 și 28 — Ajutoare pentru modernizarea exploatațiilor agricole și ajutoare pentru creșterea valorii adăugate a produselor agricole și forestiere — Condiții de eligibilitate — Competența statelor membre — Ajutoare pentru modernizarea capacităților existente ale instalațiilor de morărit — Instalații de morărit înlocuite cu o instalație nouă de morărit unică, fără creșterea capacității — Excludere — Principiul egalității de tratament)

(2014/C 212/09)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sztalmári Malom kft

Pârât: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Kúria – Interpretarea articolului 20 litera (b) punctul (iii), precum și a articolului 26 alineatul (1) litera (a) și a articolului 28 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101) – Ajutor în favoarea competitivității sectoarelor agricol și forestier – Măsuri menite să restructureze și să dezvolte capitalul fizic, precum și să promoveze inovația – Creare de către o societate, a cărei principală activitate este producerea de făină, a unei noi instalații de morărit prin punerea în comun a capacităților de producție ale celor trei instalații de morărit ale sale deja existente, a căror închidere este preconizată – Modernizarea exploatațiilor agricole sau creșterea valorii adăugate a produselor agricole

Dispozitivul

- 1) Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) trebuie interpretat în sensul că noțiunea de ameliorare a nivelului global de performanță al exploatației agricole, în sensul dispoziției menționate, nu poate să includă o operațiune prin care o întreprindere care are ca activitate exploatarea unor instalații de morărit scoate din uz instalații vechi de morărit pentru a le înlocui cu o instalație de nouă morărit, fără creșterea capacității existente.
- 2) Articolul 20 litera (b) punctul (iii) și articolul 28 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1698/2005 trebuie interpretate în sensul că o operațiune care constă în scoaterea din uz a unor instalații vechi de morărit și înlocuirea acestora cu o instalație nouă de morărit, fără creșterea capacității existente, poate să amelioreze nivelul global de performanță al întreprinderii în sensul celei de a doua dintre dispozițiile menționate.

- 3) Articolul 28 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1698/2005 trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, adoptării unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care instituie un ajutor pentru creșterea valorii adăugate a produselor agricole de care, în ceea ce privește întreprinderile care exploatează instalații de morărit, pot beneficia doar operațiunile având ca scop modernizarea capacităților existente ale instalațiilor de morărit menționate, iar nu și cele care implică construirea unor noi capacități. Cu toate acestea, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care una sau mai multe instalații de morărit sunt scoase din uz pentru a fi înlocuite cu o instalație de morărit nouă, fără creșterea capacităților, revine instanței naționale sarcina de a se asigura că o astfel de reglementare este aplicată într-un mod care asigură respectarea principiului egalității de tratament.

(¹) JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht München – Germania) – Data I/O GmbH/Hauptzollamt München

(Cauza C-297/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Clasificare tarifară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Secțiunea XVI nota 2 — Pozițiile 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 și 8473 — Noțiunile „părți” și „articole” — Părți și accesorii (motoare, surse de alimentare, lasere, generatoare, cabluri și aparate de sigilare la cald) destinate funcționării sistemelor de programare — Lipsa clasificării prioritare la poziția 8473 în raport cu alte poziții din capitolele 84 și 85)

(2014/C 212/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Data I/O GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt München

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Finanzgericht München – Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentele (CE) ale Comisiei nr. 2031/2001 din 6 august 2001 (JO L 279, p. 1), nr. 1832/2002 din 1 august 2002 (JO L 290, p. 1), nr. 1789/2003 din 11 septembrie 2003 (JO L 281, p. 1) și nr. 1810/2004 din 7 septembrie 2004 (JO L 327, p. 1), în special a secțiunii XVI nota 2 literele a) și b) – Clasificarea părților și a accesoriilor (motoare, generatoare, lasere, cabluri și heat sealers) destinate sistemelor de programare din poziția 8473 – Eventuala prioritate a acestei poziții în raport cu celelalte poziții de la capitolele 84 și 85

Dispozitivul

Nota 2 litera (a) la secțiunea XVI din Nomenclatura combinată din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile sale care rezultă în mod succesiv din Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001, din Regulamentul (CE) nr. 1832/2002 al Comisiei din 1 august 2002, din Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 și din Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, trebuie interpretată în sensul că un bun care poate fi clasificat atât la poziția 8473 din această nomenclatură, ca parte dintr-o mașină care se încadrează la poziția 8471 din nomenclatura amintită, cât și la una dintre pozițiile 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 și 8544 din aceeași nomenclatură, ca articol autonom, trebuie clasificat, ca atare, la una dintre aceste din urmă poziții, în funcție de caracteristicile sale proprii.

(¹) JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 mai 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria -Ungaria) – Almos Agrárkülkereskedelmi kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-337/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 90 — Reducerea bazei de impozitare — Întinderea obligațiilor statelor membre — Efect direct)

(2014/C 212/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Almos Agrárkülkereskedelmi kft

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Kúria – Interpretarea articolului 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p.1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7) – Compatibilitate cu directiva a unei legislații naționale care nu prevede posibilitatea rectificării bazei de impozitare în cazul neexecutării unui contract

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile articolului 90 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că nu se opun nu se opun unei dispoziții naționale care nu prevede reducerea bazei de impozitare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în caz de neplată a prețului dacă este pusă în aplicare derogarea prevăzută la alineatul (2) al articolului menționat. Această dispoziție trebuie să vizeze însă astfel toate situațiile în care, potrivit alineatului (1) al articolului respectiv, ulterior încheierii unei operațiuni, o parte sau totalitatea contraprestației nu a fost colectată de persoana impozabilă, ceea ce revine instanței naționale să verifice.
- 2) Persoanele impozabile pot invoca în fața instanțelor naționale articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112 împotriva statului membru pentru a obține reducerea bazei lor de impozitare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată. Deși statele membre pot prevedea că exercitarea dreptului la reducerea unei asemenea baze de impozitare este condiționată de îndeplinirea anumitor formalități care permit să se justifice în special că, ulterior încheierii operațiunii, o parte sau totalitatea contraprestației nu va fi în cele din urmă colectată de persoana impozabilă și că aceasta putea invoca una dintre situațiile prevăzute la articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112, măsurile astfel adoptate nu pot depăși ceea ce este necesar pentru această justificare, ceea ce revine instanței naționale să verifice.

⁽¹⁾ JO C 304, 19.10.2013.

Recurs introdus la 24 martie 2014 de The Sunrider Corporation împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 23 ianuarie 2014 în cauza T-221/12, The Sunrider Corporation/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-142/14 P)

(2014/C 212/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Sunrider Corporation (reprezentanți: N. Dontas și K. Markakis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- declararea prezentului recurs ca fiind admisibil;
- anularea în parte a hotărârii atacate pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene (Camera a treia) la 23 ianuarie 2014 în cauza T-221/12, în măsura în care prin aceasta s-a respins al doilea motiv [încălcarea articolului 75 a doua teză și a articolului 76 alineatul (1) a doua teză din RMC nr. 207/2009 ⁽¹⁾] și al treilea motiv [încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC nr. 207/2009] invocate în acțiunea recurente din 25 mai 2012;
- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare în ceea ce privește al doilea și al treilea motiv invocate în acțiunea recurente din 25 mai 2012 și pentru o nouă aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC nr. 207/2009;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în prezenta procedură de recurs în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în procedura în primă instanță în fața Tribunalului și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor care au fost efectuate în mod necesar de recurentă în procedurile administrative subiacente în fața Camerei a patra de recurs a OAPI în cauza R 2401/2010-4.

Motivele și principalele argumente

PRIMUL MOTIV DE APEL: Tribunalul a încălcat articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE ⁽²⁾ și articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽³⁾ în ceea ce privește definiția și domeniul de aplicare al termenului „medical”. Tribunalul și-a depășit competența prin crearea unor noi definiții legale, și anume produse „de uz medical în sensul larg al termenului”, și a ignorat definițiile legale relevante care fuseseră adoptate de legiuitorul UE.

AL DOILEA MOTIV DE APEL: Tribunalul a încălcat dreptul recurente de a fi ascultată, bazându-se în mod nejustificat pe un „fapt notoriu” care era crucial pentru soluționarea litigiului. Tribunalul a încălcat dreptul recurente de a fi ascultată prin faptul că a considerat, la punctul 77 din hotărârea atacată, că un anumit fapt intra sub incidența noțiunii „fapt notoriu”, fără a-și întemeia aprecierea prin referirea la vreun element de probă din dosarul cauzei și fără a justifica în vreun fel motivul pentru care acel fapt a fost calificat din punct de vedere juridic ca fiind „notoriu”.

AL TREILEA MOTIV DE APEL: Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC nr. 207/2009, întrucât (a) a efectuat o examinare și o apreciere limitată a similitudinii dintre suplimentele nutritive pe bază de plante și doar produsele menționate în mod expres în titlul clasei 32, fără a examina *in concreto* dacă există vreo similitudine între suplimentele nutritive pe bază de plante și celelalte produse care intră în categoria produselor din clasa 32, (b) a denaturat conținutul deciziei atacate și a substituit propria apreciere și motivare celei a camerei de recurs cu privire la „publicul relevant” și (c) a săvârșit o eroare de drept la examinarea și la aprecierea factorilor/criteriilor individuale de similitudine a produselor în discuție, în special cu privire la (i) interpretarea și aplicarea termenului „medical” ca fiind destinația principală a suplimentelor nutritive pe bază de plante, (ii) cerința legală ca „o mare parte” dintre fabricanții produselor în discuție să fie aceiași, (iii) criteriile/standardele legale utilizate pentru compararea produselor, (iv) respingerea celui de al doilea motiv al acțiunii ca inoperant, (v) neexaminarea factorului „substituibilitate” și (vi) neexaminarea naturii produselor comparate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p.67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Maramureș (România) la data de 26 martie 2014 – Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

(Cauza C-144/14)

(2014/C 212/13)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Maramureș

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Chemată în garanție: Direcția Sanitar-Veterinară și Pentru Siguranța Alimentelor Maramureș

Întrebările preliminare

- 1) Art. 273 și art. 287 pct. 18 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că rețevina obligația autorității fiscale naționale de a înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă și de a stabili în sarcina sa obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, pentru depășirea plafonului de scutire, de la data de la care persoana impozabilă a depus declarații fiscale la autoritatea fiscală competentă din care rezulta depășirea plafonului de scutire la plata TVA?
- 2) În situația în care răspunsul la prima întrebare este pozitiv, principiul securității juridice se opune unei practici naționale în temeiul căreia autoritatea fiscală a stabilit în sarcina persoanei impozabile în mod retroactiv o obligație de plată a TVA-lui pentru motivul că serviciile medicale veterinare nu sunt scutite de la plata TVA-lui, iar plafonul de scutire a fost depășit, în condițiile în care:
 - autoritatea fiscală nu a înregistrat din oficiu persoana impozabilă în scopuri de TVA și nu a stabilit obligația de plată a TVA-lui în sarcina acesteia de la momentul depunerii de către persoana impozabilă a declarațiilor fiscale din care rezulta faptul depășirii plafonului de scutire, ci numai ulterior, după modificarea prin H.G. nr. 1620/2009 a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal în sensul că scutirea prevăzută la art. 141 alin. (l) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru serviciile medicale veterinare, astfel cum reiese din hotărârea CJUE din 24.05.1988, Comisia/Italia, cauza 122/87, și pentru o perioadă anterioară respectivei modificări;
 - autoritatea fiscală a luat la cunoștință de faptul depășirii plafonului de scutire anterior modificării prin H.G. 1620/2009 a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal în sensul de mai sus, prin intermediul declarațiilor fiscale depuse de persoana impozabilă;
 - anterior apariției H.G. nr. 1620/2009 autoritatea fiscală nu a emis în raza sa de competență – din care face parte și persoana impozabilă din acțiunea principală – acte administrativ-fiscale prin care să constate că persoanele impozabile în calitate de cabinete medical-veterinare nu s-au înregistrat în scopuri de TVA pentru depășirea plafonului de scutire la plata TVA și, pe cale de consecință, să stabilească obligații de plată în sarcina lor;
 - pe perioada anterioară adoptării și intrării în vigoare a H.G. nr. 1620/2009, hotărârea CJUE din 24.05.1988, Comisia/Italia, cauza 122/87, nu a fost publicată în versiunea în limba română în nicio modalitate?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului, din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**(Cauza C-161/14)**

(2014/C 212/14)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: C. Soulay, M. Clausen, agenți)*Pârât:* Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 98, coroborat cu dispozițiile anexei III din Directiva TVA ⁽¹⁾:
- prin aceea că a aplicat o cotă redusă de TVA pentru prestarea de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și livrarea de „materiale care permit economisirea energiei” de către o persoană care instalează astfel de materiale în imobile rezidențiale, în măsura în care aceste prestații nu pot fi considerate servicii de „livrare, construire, renovare și transformare a locuințelor, ca parte a politicii sociale” în sensul categoriei 10 din anexa III la Directiva TVA;
- prin aceea că a aplicat o cotă redusă de TVA pentru prestarea de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și livrarea de „materiale care permit economisirea energiei” de către o persoană care instalează astfel de materiale în imobile rezidențiale, în măsura în care aceste prestații nu intră în sfera noțiunii de renovare și reparare a locuințelor private, în sensul categoriei 10a din anexa III la Directiva TVA;
- prin aceea că a aplicat o cotă redusă de TVA pentru prestarea de servicii de instalare a „materialelor care permit economisirea energiei” și livrarea de „materialele care permit economisirea energiei” de către o persoană care instalează astfel de materiale în imobile rezidențiale, în care aceste prestații, chiar dacă intră în sfera noțiunii de renovare și reparare a locuințelor private, în sensul categoriei 10a din anexa III la Directiva TVA, includ materiale care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat.
- obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Potrivit articolului 96 din Directiva TVA, cota standard a TVA-ului, care este fixată de fiecare stat membru și care nu poate fi mai mică de 15 %, se aplică pentru toate livrările de bunuri și pentru prestările de servicii. O altă cotă decât cota standard se poate aplica numai dacă este permisă de alte dispoziții ale directivei. Articolul 98 prevede că statele membre pot aplica fie una, fie două cote reduse pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii din categoriile prevăzute în anexa III la directivă.

Comisia consideră că regimul cotei reduse aplicat pentru livrarea de materiale care permit economisirea energiei și instalarea acestora, prevăzut de Legea privind TVA-ul 1994 articolul 29A, astfel cum este precizat în anexa 7A la această lege, depășește posibilitățile oferite statelor membre prin categoriile 10 și 10a din anexa III la Directiva TVA, care privesc „livrarea, construirea, renovarea și transformarea locuințelor, ca parte a politicii sociale” și, respectiv, „renovarea și repararea locuințelor private, cu excepția materialelor care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat”.

Regimul cotei reduse de TVA aplicate de Regatul Unit, astfel cum este prezentată în anexa 7a partea a doua capitolul 2 la Legea privind TVA-ul 1994, nu se raportează în mod direct la materia locuințelor ca parte a politicii sociale, astfel încât depășește domeniul de aplicare al categoriei 10 din anexa III la Directiva TVA.

Anexa 7a partea a doua capitolul 2 la Legea privind TVA-ul 1994, care prevede aplicarea unei cote reduse de TVA pentru serviciile de livrare, construire, renovare și transformare a locuințelor, fără a avea în vedere proporția pe care valoarea materialelor o reprezintă din valoarea totală a serviciului prestat, depășește cerința impusă la categoria 10a din anexa III la Directiva TVA, și anume aceea că se poate aplica o cotă redusă de TVA numai pentru renovarea și repararea locuințelor private, cu excepția materialelor care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat.

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 07 aprilie 2014 – ING – Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Cauza C-172/14)

(2014/C 212/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: ING Pensii Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Pârât: Consiliul Concurenței

Întrebarea preliminară

În cazul unei practici de împărțire a clienților, numărul concret, final, al acestora este relevant din perspectiva îndeplinirii condiției privind afectarea semnificativă a concurenței în sensul prevederilor articolului 101 alineatul (1) litera c) din TFUE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 9 aprilie 2014 – Soudaço – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA/Fazenda Pública

(Cauza C-174/14)

(2014/C 212/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Soudaço – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos de Saúde dos Açores SA

Pârâtă: Fazenda Pública

Întrebările preliminare

- 1) Instanța națională poate să interpreteze noțiunea de organism de drept public în sensul articolului 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 ⁽¹⁾ utilizând noțiunea normativă de organism de drept public consacrată la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 ⁽²⁾?
- 2) O entitate constituită ca societate pe acțiuni, cu capital integral de stat, deținută în proporție de 100 % de regiunea autonomă Azore, al cărei obiect de activitate constă în activități de consultanță și gestionare a Sistemului Regional de Sănătate, în vederea promovării și raționalizării acestuia, efectuate în temeiul contractelor-program încheiate cu regiunea autonomă Azore și căreia îi revin, prin delegare, competențele de autoritate de care dispune regiunea autonomă în domeniul respectiv, care avea inițial obligația de a furniza serviciul de sănătate publică, corespunde noțiunii de organism de drept public care acționează în calitate de autoritate publică, în sensul articolului 13 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006?
- 3) Contraprestația primită de această societate, constând în punerea la dispoziție a resurselor financiare necesare pentru executarea respectivelor contracte-program poate fi considerată drept o plată pentru serviciile prestate în raport cu calitatea sa de persoană impozabilă în scopuri de TVA, în lumina dispozițiilor din aceeași directivă?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ, respectiva societate îndeplinește condițiile necesare pentru a se putea aplica norma privind scutirea de la plata taxei prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006?

⁽¹⁾ Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

⁽²⁾ Directiva privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 aprilie 2014 –
procedură penală împotriva lui G**

(Cauza C-181/14)

(2014/C 212/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Partea din procedura principală

G

Întrebarea preliminară

Articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83/CE din 6 noiembrie 2001⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE din 31 martie 2004⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că substanțele sau combinațiile de substanțe în sensul acestei dispoziții, care doar modifică funcțiile fiziologice umane – așadar nici nu le restabilesc, nici nu le corectează –, trebuie considerate medicamente numai în cazul în care aduc un beneficiu terapeutic sau în orice caz au ca efect ameliorarea funcțiilor corpului? Astfel, noțiunea „medicament” în conformitate cu directiva nu cuprinde substanțele sau combinațiile de substanțe care sunt consumate numai pentru efectele lor psihoactive – provocând o stare de intoxicație cu efect stupefiant – și astfel reprezintă în orice caz un pericol pentru sănătate?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116).

**Recurs introdus la 14 aprilie 2014 de ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. și alții împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-528/09, Hubei Xinyegang
Steel Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-186/14 P)

(2014/C 212/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, fosta Benteler Stahl//Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, TMK-Artrom SA, Silcotub SA, Dalmine SpA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, fosta Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, fosta V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, fosta V & M Deutschland GmbH, voestalpine Tubulars GmbH, Železiarne Podbrezová a.s. (reprezentanți: G. Berrisch, Rechtsanwalt, și B. Byrne, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 ianuarie 2014 pronunțate în cauza T-528/09;
- respingerea primului aspect al celui de al treilea motiv invocat în primă instanță;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului în ceea ce privește restul acțiunii;
- obligarea Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în prezentul recurs și în procedura în cauza T-528/09 în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele susțin că Tribunalul a comis trei erori de drept.

În primul rând, Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul antidumping de bază⁽¹⁾ prin faptul că a statuat că instituțiile nu puteau lua în considerare faptul că este probabil că situația în care cererea este anormal de ridicată se va termina, că adevăratele efecte prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping vor apărea în situația unei cereri „normale” și că instituțiile au atribuit efectele privind scăderea cererii importurilor care fac obiectul unui dumping.

În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 3 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază și a încălcat articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază prin faptul că a anulat regulamentul atacat⁽²⁾ pentru motivul că previziunile Comisiei din regulamentul provizoriu cu privire la evoluția probabilă a volumelor și a prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping nu ar fi conforme cu datele referitoare la perioada ulterioară perioadei de anchetă.

În al treilea rând, Tribunalul a concluzionat în mod eronat că constatările instituțiilor au fost viciate de o eroare vădită de apreciere și nu a respectat limitele controlului jurisdicțional.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 19).

Recurs introdus la 15 aprilie 2014 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 29 ianuarie 2014 în cauza T-528/09, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-193/14 P)

(2014/C 212/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, B. O'Connor, solicitor, și S. Gubel, avocat)

Celelalte părți din procedură: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Comisia Europeană, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, fosta Benteler Stahl//Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil and Gas France, fosta Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Vallourec Tubes France, fosta V & M France, Vallourec Deutschland GmbH, fosta V & M Deutschland GmbH, voestalpine Tubulars GmbH, Železárne Podbrezová a.s.

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a doua) din 29 ianuarie 2014 pronunțate în cauza T-528/09, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene;

- respingerea primului aspect al celui de al treilea motiv invocat de reclamante în primă instanță ca neîntemeiat;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului în ceea ce privește restul motivelor invocate în primă instanță în măsura în care faptele nu au fost stabilite de Tribunal;
- obligarea Hubei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Consiliul susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

- în primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul antidumping de bază ⁽¹⁾ și a distorsionat sensul clar al probelor prezentate în fața acestuia, în măsura în care a efectuat o apreciere selectivă și incompletă a factorilor prevăzuți de lege pentru a stabili că industria Uniunii se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă;
- în al doilea rând, Tribunalul a interpretat și apoi a aplicat în mod greșit articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul antidumping de bază în ceea ce privește previziunile referitoare la prăbușirea cererii;
- în al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod greșit articolul 3 alineatul (9) din Regulamentul antidumping de bază în ceea ce privește analiza referitoare la pericolul de prejudiciu;
- în al patrulea rând, Tribunalul și-a depășit competențele, în măsura în care a substituit aprecierea instituțiilor Uniunii privind factorii economici în cauză cu propria apreciere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-205/14)

(2014/C 212/20)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Guerra și Andrade și F. Wilman, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că prin negarantarea independenței funcționale și financiare a coordonatorului sloturilor orare, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 95/93 ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Portugalia coordonatorul sloturilor orare este societatea ANA, societate comercială privată care gestionează aeroporturile, care nu îndeplinește cerințele de independență prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 95/93.

Întrucât divizia de coordonare națională a sloturilor orare este integrată în ANA și depinde exclusiv de această societate, lipsește situația de independență funcțională și financiară impusă de dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 95/93 al Consiliului din 18 ianuarie 1993 privind normele comune de alocare a sloturilor orare pe aeroporturile comunitare (JO L 14, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 204).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Comisia Europeană/Eesti Vabariik

(Cauza C-206/14)

(2014/C 212/21)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin și E. Randvere)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin netranspunerea articolului 4 alineatul (1) litera (e), a articolului 4 alineatul (1) al doilea paragraf și a articolului 4 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză din Directiva 2003/4/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE ⁽²⁾ a Consiliului, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, prin faptul că nu a adoptat deloc și/sau nu a adoptat în mod corespunzător dispozițiile necesare pentru transpunerea acestei directive.

⁽¹⁾ JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200.

⁽²⁾ JO L 158, p. 56.

Recurs introdus la 7 mai 2014 de LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 februarie 2014 în cauza T-128/11: LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-227/14 P)

(2014/C 212/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd (reprezentanți: A. Winckler, avocat, F.-C. Laprèvote, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor:

Recurentele solicită Curții:

- Anularea în parte a Hotărârii Tribunalului în cauza T-128/11, în măsura în care acesta respinge cererea lor de anulare în parte a Deciziei Comisiei din 8 decembrie 2010 în cazul COMP/39.309;
- având în vedere elementele aflate la dispoziția sa, anularea în parte a deciziei Comisiei și reducerea cuantumului amenzii stabilite prin această decizie; în susținerea acestei cereri, LG Display prezintă în anexa A.2 un tabel care cuprinde calculul amenzii în diferite ipoteze. LG Display arată în această privință că Curtea dispune de suficiente informații pentru a-și exercita competența de fond;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli efectuate de LG Display în cadrul prezentei proceduri și
- luarea oricărei alte măsuri pe care Curtea o consideră adecvată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, LG Display contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia Comisia era îndreptățită să includă vânzările LG Display către societățile sale mamă LGE și Philips în valoarea vânzărilor pentru calculul amenzii LG Display. Acest motiv se împarte în două aspecte. În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, nu a motivat corespunzător, a denaturat în mod vădit elementele de probă, a încălcat dreptul la apărare al LG Display și nu și-a exercitat competența de fond apreciind că la calcularea amenzii Comisia poate include vânzările interne în valoarea vânzărilor pentru simplul motiv că aceste vânzări au avut loc pe o piață afectată de cartelul la care a participat LG Display. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, nu a motivat corespunzător, a denaturat în mod vădit elementele de probă și a încălcat dreptul la apărare al LG Display confirmând constatarea Comisiei potrivit căreia vânzările interne au fost efectiv afectate de cartel.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, LG Display contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia Comisia în mod întemeiat a refuzat să acorde LG Display imunitate parțială la amendă pentru anul 2005. Acest motiv se împarte în două aspecte. În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și nu a motivat corespunzător acordând solicitantului imunității totale o poziție privilegiată în ceea ce privește imunitatea parțială. În al doilea rând, Tribunalul a denaturat în mod vădit elementele de probă și a săvârșit o eroare de drept refuzând să acorde LG Display o imunitate parțială de amendă pentru perioada începând cu 26 august 2005, dată după care Comisia nu dispunea de elemente de probă furnizate de solicitantul imunității care să demonstreze participarea neîntreruptă a LG Display la cartel.

Recurs introdus la 8 mai 2014 de InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 27 februarie 2014 în cauza T-91/11, InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp./Comisia Europeană

(Cauza C-231/14 P)

(2014/C 212/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: InnoLux Corp., fostă Chimei InnoLux Corp. (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, R. Burton, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate în măsura în care confirmă amenda, calculată în funcție de valoarea livrărilor intragrup de ecrane cu cristale lichide (LCD) uzinelor recurenteii din China și Taiwan, aplicată InnoLux prin decizia în litigiu;

- anularea deciziei Comisiei în măsura în care aplică InnoLux o amendă calculată în funcție de valoarea livrărilor intragrup de LCD-uri uzinelor recurente din China și Taiwan;
- în consecință, reducerea cuantumului amenzii aplicate InnoLux la 173 milioane euro; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv: Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că livrările intragrup de LCD-uri uzinelor recurente din China și Taiwan intră în domeniul de aplicare al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul SEE pentru singurul motiv că ecranele de computer în care sunt integrate LCD-urile ca părți componente în uzinele în discuție sunt comercializate de recurentă în SEE.

În susținerea acestui motiv, recurenta invocă următoarele argumente:

- a) Constatarea unei încălcări prin decizia în litigiu acoperă exclusiv livrările de LCD-uri în SEE, indiferent dacă aceste produse sunt vândute unor întreprinderi terțe sau livrate în interiorul grupului, și nu operează nicio distincție între livrările intragrup efectuate de participanți la înțelegeri integrate vertical, care formează o întreprindere unică cu cumpărătorul de care sunt legate, și livrările efectuate de participanți care nu formează o întreprindere unică.
 - b) Recurgerea la noțiunea de așa-zise „vânzări SEE directe prin intermediul unor produse prelucrate” contrazice principiul care se află la baza Hotărârii Europa Carton/Comisia, potrivit căruia livrările intragrup trebuie să fie tratate exact în aceeași manieră ca vânzările către întreprinderi terțe.
 - c) Este contrar doctrinei „punerii în aplicare” dezvoltate în Hotărârea „Wood pulp I” să se aplice articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul SEE unor livrări de LCD-uri efectuate în afara SEE.
 - d) Noțiunea de așa-zise „vânzări SEE directe prin intermediul unor produse prelucrate” determină excluderea nelegală din domeniul de aplicare al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul SEE a tranzacțiilor de LCD-uri care sunt practicate și restrâng concurența în cadrul SEE pe baza unui raționament pe care Curtea l-a respins în mod expres în Hotărârea Istituto Chemioterapico Italiano și Commercial Solvents/Comisia.
 - e) Aplicarea extraterritorială a normelor de concurență ale Uniunii, care rezultă din recurgerea la noțiunea de așa-zise „vânzări SEE directe prin intermediul unor produse prelucrate” determină un risc de sancțiuni concurente pentru întreprinderi și de conflicte de competență cu alte autorități de concurență.
2. Al doilea motiv: Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că aplicabilitatea categoriei așa-ziselor „vânzări SEE directe prin intermediul unor produse prelucrate” livrărilor intragrup de LCD-uri fiecăruia dintre destinatarii deciziei Comisiei a fost apreciată de aceasta din urmă „pe baza aceluiași criterii obiective”, respingând însă ca inadmisibile toate motivele invocate de recurentă pentru contestarea pertinentei, obiectivității și coerenței criteriului utilizat, în speță cel care constă în determinarea faptului dacă destinatarii formează o întreprindere unică cu cumpărătorii de care sunt legați.

În susținerea acestui motiv, recurenta invocă următoarele argumente:

- a) Faptul că destinatarii deciziei în litigiu integrați vertical formează sau nu formează o întreprindere unică cu cumpărătorii de care sunt legați nu este o „diferență obiectivă” care să justifice aplicarea unui tratament diferit livrărilor intragrup ale acestora.
- b) Principiul legalității nu poate fi invocat pentru respingerea pretenției recurente referitoare la tratarea livrărilor sale de LCD-uri intragrup potrivit aceleiași metode ca cea care este aplicată livrărilor intragrup de LCD-uri ale societăților LG Display și AUO, întrucât această metodă este pe deplin legală.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 12 mai 2014 — SIA „Ostas celtnieks”/Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Cauza C-234/14)

(2014/C 212/24)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „Ostas celtnieks”

Pârâte: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Întrebările preliminare

Dispozițiile Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că nu se opun introducerii în caietul de sarcini, în scopul reducerii riscului de neexecutare a contractului, a cerinței conform căreia, în cazul în care contractul este atribuit unui ofertant care pune în evidență capacitățile altor operatori economici, respectivul ofertant este obligat să încheie, anterior atribuirii contractului, un contract de parteneriat cu respectivii operatori economici (care va cuprinde aspectele concrete stipulate în caietul de sarcini) sau să înființeze o societate în nume colectiv împreună cu aceștia?

⁽¹⁾ JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116.

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-236/14)

(2014/C 212/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: P. Hetsch, K. Herrmann și L. Armati, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea de măsuri pentru a transpune definițiile cuprinse în articolul 2 literele (f), (h), (m), (n) și (o) și obligațiile prevăzute la articolul 3 alineatele (2) și (4), la articolul 5, la articolul 13 alineatul (1) literele (a)-(e), la articolul 15 alineatul (6) litera (e), la articolul 16 alineatele (1), (3), (5), (6), alineatul (7) a doua teză și alineatul (8), la articolul 17 alineatele (1)-(5), la articolul 17 alineatul (6) în ceea ce privește biolichidele, la articolul 17 alineatul (8), la articolul 18 alineatele (1) și (3) în ceea ce privește biolichidele, la articolul 18 alineatul (7), la articolul 19 alineatele (1) și (3), la articolul 21 alineatul (1) a doua teză și în anexele II-V și VII la Directiva 2009/28/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE sau, în orice caz, prin faptul că nu a notificat astfel de prevederi Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 27 alineatul (1) din respectiva directivă;
- Obligarea Irlandei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 25 447,50 euro pe zi, începând din data pronunțării hotărârii, sumă care să fie plătită în contul resurselor proprii ale Uniunii, pentru neîndeplinirea obligației de a notifica măsurile de transpunere a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 5 decembrie 2010.

⁽¹⁾ JO L 140, p. 16.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Toshiba/Comisia

(Cauza T-519/09) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața transformatoarelor de putere — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acord de împărțire a pieței — Dovada distanțării față de înțelegere — Restrângere a concurenței — Afectare a comerțului — Bariere la intrare — Amenzi — Cuantum de bază — An de referință — Punctul 18 din Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Utilizarea unei cote de piață fictive pe piața SEE”)

(2014/C 212/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Toshiba Corp. (Tokyo, Japonia) (reprezentați: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, J. Jourdan și P. Berghe, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: inițial J. Bourke și K. Mojzesowicz, ulterior K. Mojzesowicz și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 7 octombrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.129 – Transformatoare de putere) și, cu titlu subsidiar, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Toshiba Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Catinis/Comisia

(Cauza T-447/11) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o investigație a OLAF privind realizarea unui proiect de modernizare a infrastructurii în Siria — Respingerea cererii de acces — Excepție privind protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit”]

(2014/C 212/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Lian Catinis (Damasc, Siria) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: J. P. Keppenne și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) din 10 iunie 2011 prin care se refuză, pe de o parte, să se dea curs pretensei solicitări vizând încheierea investigației OLAF referitoare la realizarea unui proiect de modernizare a infrastructurii în Siria și, pe de altă parte, să se acorde acces la anumite documente din dosarul acestei investigații

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Lian Catinis la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 298, 8.10.2011.

Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2014 – European Dynamics Luxembourg/BCE

(Cauza T-553/11) (¹)

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura de cerere de ofertă — Prestări de servicii în materie de infrastructură și de aplicații informatice în favoarea BCE — Respingerea candidaturii — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Criterii de selecție — Conformitatea unei candidaturi cu condițiile prevăzute de cererea de ofertă — Obligație de motivare — Neexercitarea competenței de a solicita precizări cu privire la o candidatură — Erori vădite de apreciere — Abuz de putere — Acțiune în despăgubire”)

(2014/C 212/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermizakis, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: F. von Lindeiner și P. Pfeifhofer, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei BCE de a respinge candidatura unui grup temporar de întreprinderi, din care face parte și reclamanta, la o procedură de cerere de ofertă negociată referitoare la servicii informatice, a deciziei autorității de supraveghere a contractelor de achiziții publice a BCE de a respinge acțiunea formulată de reclamantă împotriva acestei decizii de respingere, precum și a tuturor deciziilor conexe ale BCE și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).

(¹) JO C 6, 7.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Eni/OAPI – Emi (IP) (ENI)(Cauza T-599/11) ⁽¹⁾

[Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ENI — Marcă comunitară figurativă anterioară EMI — Risc de confuzie — Similitudinea produselor și a serviciilor — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Refuz parțial de înregistrare]

(2014/C 212/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eni SpA (Rome, Italia) (reprezentanți: D. De Simone și G. Orsoni, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: C. Negro și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Emi (IP) Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 8 septembrie 2011 (cazul R 2439/2010-1), privind o procedură de opoziție între Emi (IP) Ltd și Eni SpA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Eni SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 32, 4.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul(Cauza T-633/11) ⁽¹⁾

[„Dumping — Importuri de plăci de ceramică originare din China — Taxă antidumping definitivă — Lipsa cooperării — Informații necesare — Termene prevăzute — Date disponibile — Articolul 18 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”]

(2014/C 212/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Guangdong Kito Ceramics Co. Ltd (Foshan, China); Jingdezhen Kito Ceramic Co. Ltd (Jingdezhen, China); Jingdezhen Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Jingdezhen); Zhaoqing Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Sihui, China) (reprezentant: M. Sánchez Rydelski, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat inițial de G. Berrisch, avocat, și N. Chesaites, barrister, ulterior D. Geradin, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, M. França și A. Stobiecka-Kuik, agenți); Cerame-Unie AISBL (Bruxelles, Belgia); Asociación Española de Fabricantes de Azulejos y Pavimentos Cerámicos (ASCER) (Castellón de la Plana, Spania); Confindustria Ceramica (Sassuolo, Italia); Casalgrande Padana SpA (Casalgrande, Italia) și Etruria Design Srl (Modena, Italia) (reprezentanți: V. Akritidis și Y. Melin, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului de executare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 238, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Reclamantele suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Cerame-Unie AISBL, Asociación Española de Fabricantes de Azulejos y Pavimentos Cerámicos (ASCER), Confindustria Ceramica, Casalgrande Padana SpA și Etruria Design Srl suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 32, 4.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Mocová/Comisia

(Cauza T-347/12 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Respingere a reclamației — Obligație de motivare — Motiv prezentat în decizia de respingere a reclamației”)

(2014/C 212/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Dana Mocová (Praga, Republica Cehă) (reprezentanți: D. de Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 13 iunie 2012, Mocová/Comisia (F-41/11) și având ca obiect anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Dana Mocová suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul acestei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Comisia/Macchia(Cauza T-368/12 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de neprelungire — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolul 8 primul paragraf din RAA — Obligația de sollicitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Principiul contradictorialității”)

(2014/C 212/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Luigi Macchia (Varèse, Italia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 13 iunie 2012, Macchia/Comisia (F-63/11), având ca obiect anularea aceste hotărâri

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 13 iunie 2012, Macchia/Comisia (F-63/11) în măsura în care prin aceasta a fost anulată Decizia directorului general al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) din 12 august 2010 de respingere a cererii de prelungire a contractului de agent temporar al domnului Luigi Macchia și au fost respinse, pe cale de consecință, ca premature, cererea de reintegrare a domnului Macchia în cadrul OLAF și cererea de reparare a prejudiciului material suferit.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice.
- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 311, 13.10.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – BG/Ombudsmanul European(Cauza T-406/12 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Regim disciplinar — Sancțiunea eliberării din funcție fără pierderea drepturilor de pensie — Anchetă preliminară pendinte în fața unei instanțe naționale la momentul adoptării deciziei de eliberare din funcție — Egalitate de tratament — Interdicția concedierii în cursul unui concediu de maternitate”)

(2014/C 212/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: BG (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Ombudsmanul European (reprezentanți: J. Sant'Anna, agent, asistat de D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 17 iulie 2012, BG/Ombudsmanul European (F-54/11) prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *BG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Ombudsmanul European în cadrul prezentei proceduri.*

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Bateaux mouches/OAPI (BATEAUX-MOUCHES)

(Cauza T-553/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative BATEAUX MOUCHES — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 212/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Compagnie des bateaux mouches SA (Paris, Franța) (reprezentant: G. Barbaut, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 octombrie 2012 (cauza R 1709/2011-2) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ BATEAUX-MOUCHES ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea*
- 2) *Obligă Compagnie des bateaux mouches SA la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Hotărârea Tribunalului din 21 mai 2014 – Melt Water/OAPI (NUEVA)(Cauza T-61/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative NUEVA — Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Nerespectarea obligației de plată a taxei pentru calea de atac în termen — Ambiguitate a unei versiuni lingvistice — Interpretare uniformă — Caz fortuit sau caz de forță majoră — Eroare scuzabilă — Obligație de prudență și de diligență”]

(2014/C 212/35)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Research and Production Company „Melt Water” UAB (Klaipėda, Lituania) (reprezentanți: V. Viešūnaitė și J. Stucka, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: V. Melgar și J. Ivanauskas, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 decembrie 2012 (cauza R 1794/2012-4), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ NUEVA ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Research and Production Company „Melt Water” UAB.

⁽¹⁾ JO C 108, 13.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – Walcher Meßtechnik/OAPI (HIPERDRIVE)(Cauza T-95/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HIPERDRIVE — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 212/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Walcher Meßtechnik GmbH (Kirchzarten, Germania) (reprezentant: S. Walter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 13 decembrie 2012 (cauza R 1779/2012-1) privind înregistrarea semnului verbal HIPERDRIVE ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Walcher Meßtechnik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 108, 13.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014 – NIIT Insurance Technologies/OAPI (EXACT)

(Cauza T-228/13) (¹)

„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EXACT — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Articolul 56 TFUE”

(2014/C 212/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Wirtz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Cale de atac formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 februarie 2013 (cauza R 1307/2012-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal EXACT ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge calea de atac.
- 2) Obligă NIIT Insurance Technologies Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 189, 29.6.2013.

Ordonanța Tribunalului din 12 mai 2014 – Marcuccio/Comisia

(Cauza T-207/12 P) (¹)

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Act emis în urma unei cereri de depunere a unui document la dosarul întocmit în vederea examinării cererii de recunoaștere a originii accidentale a unui eveniment suferit de recurent — Inexistența unui act care lezează — Act pregătitor — Act informativ — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”]

(2014/C 212/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser, J. Currall și G. Gattinara, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 29 februarie 2012, Marcuccio/Comisia (F-3/11), având ca obiect anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.

Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Spain Doce 13/OAPI – Ovejero Jiménez și Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Cauza T-359/13) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Refuz parțial de înregistrare — Lipsa necesității de a se pronunța”)

(2014/C 212/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Spania) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, interveniente în fața Tribunalului: Gregorio Ovejero Jiménez (Alicante, Spania) și María Luisa Cristina Becerra Guibert (Alicante) (reprezentant: M. Veiga Serrano, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 10 aprilie 2013 (cauza R 1046/2012-5), privind o procedură de opoziție între Gregorio Ovejero Jiménez și María Luisa Cristina Becerra Guibert, pe de o parte, și Spain Doce 13, pe de altă parte.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.
- 2) Obligă reclamanta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârât.
- 3) Obligă intervenienții să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârât.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Sharp/OAPI (BIG PAD)(Cauza T-567/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BIG PAD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată]

(2014/C 212/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sharp KK (Osaka, Japonia) (reprezentanți: G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda și E. Armero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 august 2013 (cauza R 2131/2012 2) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ BIG PAD ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sharp KK la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Acțiune introdusă la 31 martie 2014 – Mo Industries/OAPI (Splendid)

(Cauza T-203/14)

(2014/C 212/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mo Industries LLC (Los Angeles, Statele Unite) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 7 ianuarie 2014 în cauza R 1542/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „Splendid” pentru produse din clasele 18 și 25 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 11 613 131.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivete invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 27 martie 2014 – Schroeder/Consiliul și Comisia

(Cauza T-205/14)

(2014/C 212/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: I. Schroeder KG (GmbH & Co.) (Hamburg, Germania) (reprezentant: K. Landry, avocat)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtelor la plata către reclamantă de daune interese până la concurența sumei de 345 644 de euro, majorată cu o dobândă de 8 % pe an, începând din ziua notificării hotărârii sau constatarea faptului că există un drept la despăgubire pentru daune împotriva pârâtelor;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivete și principalele argumente

Reclamanta solicită daune interese ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr 1355/2008 ⁽¹⁾, declarat nul prin Hotărârea Curții din 22 martie 2012 în cauza Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-338/10).

Reclamanta susține că, deși este adevărat că taxele antidumping percepute în temeiul acestui regulament au fost rambursate de autoritățile vamale naționale, nu este mai puțin adevărat că a suferit un prejudiciu financiar din moment ce a fost obligată, ca urmare a pierderii de lichidități, să recurgă la credite bancare suplimentare remunerate conform pieței. Aceasta solicită, așadar, rambursarea diferenței dintre dobânzile pe care le-a plătit la creditele bancare și dobânzile mai mici pe care ar fi trebuit să le achite în lipsa taxelor antidumping. Reclamanta susține în această privință că, prin adoptarea nelegală a Regulamentului nr. 1355/2008, pârâtele au încălcat obligația de diligență și principiul bunei administrări într-un mod suficient de grav, ceea ce a generat pentru reclamantă un prejudiciu care nu poate fi reparat în alt mod întrucât plata de dobânzi asupra diferențelor în favoarea persoanei impozabile din ziua efectuării plății nu este prevăzută de dispozițiile naționale relevante pentru taxele la import.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, p. 35).

Ațiune introdusă la 27 martie 2014 – Hüpeden/Consiliul și Comisia

(Cauza T-206/14)

(2014/C 212/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hüpeden & Co. (GmbH & Co.) KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: K. Landry, Rechtsanwalt)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea părâtelor la plata unei despăgubiri în cuantum de 118 762,57 euro, și la dobânzi de 8 % pe an de la pronunțarea hotărârii sau constatarea faptului că reclamanta are dreptul la despăgubiri din partea părâtelor;
- obligarea părâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită despăgubiri ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 1355/2008 ⁽¹⁾, care a fost declarat lipsit de validitate prin Hotărârea Curții din 22 martie 2012, pronunțată în cauza GLS (C-338/10).

Reclamantă arată că autoritățile fiscale naționale i-au restituit taxele antidumping impuse în mod nelegal prin acest regulament, dar că a suferit un prejudiciu financiar prin aceea că, fiind lipsită de lichidități, a fost obligată să solicite credite bancare suplimentare cu o rată a dobânzii peste nivelul pieței, precum și credite pe termen scurt cu dobândă fixă. Reclamanta solicită rambursarea diferenței dintre dobânzile plătite pentru creditele bancare și dobânzile mai reduse pe care le-ar fi plătit în cazul în care taxele antidumping nu i-ar fi fost impuse. Totodată, reclamanta arată că, prin adoptarea Regulamentului nr. 1355/2008, părâtele și-au încălcat în mod grav obligația de diligență și de bună administrare, astfel încât prejudiciul pe care l-a suferit nu poate fi reparat în altă modalitate, deoarece dispozițiile naționale relevante privind taxele la import nu prevăd posibilitatea de compensare a diferenței de dobândă în favoarea persoanei obligate la plata taxelor de la data efectuării plății.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, p. 35)

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2014 – Comisia/McCarron Poultry

(Cauza T-226/14)

(2014/C 212/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Van der Hout, avocat, și L. Cappelletti și F. Moro, agenți)

Pârâtă: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Irlanda)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către Comisia Europeană a sumei datorate, respectiv 976 663,34 euro, care corespunde sumei principale de 900 662,25 euro plus dobânzilor de întârziere în sumă de 76 001,09 euro, calculate la rata de 2,50 % pentru perioada 1 decembrie 2010–15 aprilie 2014;
- obligarea pârâtei la plata către Comisia Europeană a sumei de 61 690 euro pe zi drept dobânzi începând de la 16 aprilie 2014 până la data plății integrale a datoriei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cerere în temeiul articolului 272TFUE, se solicită Tribunalului obligarea pârâtei la rambursarea către Comisia Europeană a sumei principale de 900 662,25 plus dobânzile, în baza contractului nr. NNE5/1999/20229 pentru acțiuni de cercetare și dezvoltare tehnologică (RDT) în cadrul programului specific de cercetare, dezvoltare tehnologică și de demonstrare „Energie, mediu și dezvoltare durabilă (1998-2002)” (Partea B: energie).

În susținerea cererii formulate, Comisia Europeană invocă un singur motiv: Comisia susține că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale întrucât nu a rambursat Comisiei diferența dintre contribuția financiară a Uniunii datorată pârâtei și suma totală a finanțării deja primită de aceasta. Contribuția financiară datorată pârâtei este inferioară sumei totale plătite de reclamantă sub forma avansului și a plăților intermediare. Comisia susține așadar că, în temeiul contractului, pârâta datorează această sumă.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2014 – EGBA și RGA/Comisia

(Cauza T-238/14)

(2014/C 212/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Gaming and Betting Association (EGBA) (Bruxelles, Belgia) și The Remote Gambling Association (RGA) (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Brankin, Solicitor, T. De Meese, E. Wijckmans și M. Mudrony, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 3554 a Comisiei din 19 iunie 2013 privind ajutorul de stat nr. SA.30753 (C 34/10) (ex N 140/10) pe care Franța intenționează să îl pună în aplicare în favoarea societăților de curse de cai (JO 2014, L 14, p. 17) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a normelor fundamentale de procedură care sunt cuprinse sau care rezultă din articolul 108 alineatul (2) TFUE, a principiului bunei administrări și a articolelor 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE și a principiului bunei administrări întrucât:
 - măsura nu este necesară și, prin urmare, nu urmărește un obiectiv propriu de interes comun;
 - măsura include costuri fără justificare pentru interesul comun;
 - măsura nu este un instrument adecvat pentru atingerea obiectivului privind interesul comun;
 - măsura denaturează concurența și modifică în mod nefavorabil schimburile comerciale și
 - Comisia a omis, în vederea aprecierii măsurii, să ia în considerare contextul general.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, în ceea ce privește diversele aspecte ale măsurii atacate, Comisia a omis să le motiveze adecvat.
-

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2014 – Monard/Comisia**(Cauza T-239/14)**

(2014/C 212/46)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Eva Monard (Kessel-Lo, Belgia) (reprezentant: R. Antonini, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene nr. ref. Ares(2014) 321920 (nr. SG.B.4/RH/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 285433), adoptată la 10 februarie de Secretarul general în conformitate cu articolul 4 din Normele de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 privind cererea de confirmare formulată de Eva Monard în ceea ce privește accesul la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 (GESTDEM 4641/2011);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe argumentul potrivit căruia Comisia era obligată să acorde reclamantei acces la documente, în conformitate cu articolul 1 din Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „TUE”), cu articolele 15 și 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), cu dreptul fundamental de acces la documente, cu articolul 6 alineatul (1) TUE coroborat cu articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 7 decembrie 2000, astfel cum a fost adaptată la 12 decembrie 2007, la Strasbourg (denumită în continuare „carta”), precum și cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1049/2001”). Acest lucru rezultă și din aplicarea *per a contrario* a articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001. Întrucât nu a procedat astfel și s-a întemeiat (în mod incorect) pe excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și la articolul 4 alineatul (2) a doua și a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, Comisia a aplicat în mod necorespunzător dispozițiile relevante și a săvârșit un abuz de putere. De asemenea, Comisia nu a aplicat în mod corect articolul 4 alineatul (6) și alineatul (7) și a săvârșit un abuz de putere în aplicarea acestor dispoziții.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 1 TUE, a articolelor 15 și 298 TFUE, a dreptului fundamental de acces la documente, a articolului 6 alineatul (1) TUE coroborat cu articolul 42 din cartă și cu articolul 8 alineatul (1) și cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, prin faptul că aceasta nu a soluționat cu promptitudine cererea de confirmare formulată de reclamantă și prin faptul că a prelungit termenul-limită de răspuns la această cerere de confirmare într-un caz care nu avea caracter excepțional. Procedând astfel, Comisia a săvârșit un abuz de putere și a aplicat în mod incorect dispozițiile relevante prin amânarea în mod nejustificat a adoptării unei decizii privind cererea de confirmare formulată de reclamantă.

Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – Promarc Technics/OAPI – PIS (parte dintr-o ușă)**(Cauza T-251/14)**

(2014/C 212/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: polona***Părțile***Reclamantă:* Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Naturski (Zabierzów, Polonia) (reprezentant: J. Radłowski, consilier juridic)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Petrycki i Sorys sp.j. (PIS) (Jasło, Polonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 29 ianuarie 2014 în cauza R 1464/2012-3,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul sau modelul industrial comunitar nr. °1608365-0001.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: lipsa noutății și a caracterului individual al modelului sau desenului industrial comunitar înregistrat.

Decizia diviziei de anulare: nulitatea desenului sau modelului industrial comunitar.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolelor 4-9 din Regulamentul privind desenele sau modelele industriale comunitare.

Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Hipp/OAPI – Nestlé Nutrition (Praebiotik)

(Cauza T-315/14)

(2014/C 212/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Hipp & Co. (Sachseln, Elveția) (reprezentanți: M. Kinkeldey, A. Wagner și S. Brandstätter)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nestlé Nutrition GmbH (Frankfurt am Main, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 februarie 2014 în cauzele R 1171/2012-4 și R 1326/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „Praebiotik” pentru produse din clasele 5, 29 și 32 – Marca comunitară nr. 383 919

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: Nestlé Nutrition GmbH

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia atacată, astfel încât titularul mărcii atacate este declarat decăzut integral din drepturi. Respinge calea de atac formulată de Hipp & Co

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 78 din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Drogenhilfe Köln Projekt/OAPI (Rauschbrille)

(Cauza T-319/14)

(2014/C 212/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Drogenhilfe Köln Projekt gGmbH (Köln, Germania) (reprezentant: V. Schoene, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei din 29 ianuarie 2014 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 1356/2013-1 și trimiterea cauzei spre reexaminare Oficiului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Rauschbrille” pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 44.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Sephora/OAPI – Mayfield Trading (Reprezentarea a două linii verticale)

(Cauza T-320/14)

(2014/C 212/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Sephora (Boulogne Billancourt, Franța) (reprezentant: H. Delabarre, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mayfield Trading Ltd (Las Vegas, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 24 februarie 2014 în cauza R 1577/2013-4;

- admiterea opoziției și respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 214 773 depuse la 24 august 2011 de societatea Mayfield Trading Ltd, pentru produsele din clasa 3 „articole de parfumerie; ceară depilatoare; uleiuri esențiale; săpun; cosmetice; creme cosmetice; tocuri umplute cu cosmetice; (produse-) depilatoare; apă depilatoare; gel depilator; loțiuni capilare; pastă de dinți” și serviciile din clasa 35 „comerț cu săpun, produse de parfumerie, creme, uleiuri esențiale, cosmetice, ceară depilatoare, apă depilatoare, gel depilator și alte produse aferente” și din clasa 44 „produse pentru îngrijire și de înfrumusețare pentru oameni sau pentru animale; servicii de epilare și tratamente cosmetice”;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Mayfield Trading Ltd.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care reprezintă două linii verticale pentru produse și servicii din clasele 3, 35 și 44 – Cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 214 773.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă națională și internațională care reprezintă o linie verticală, pentru produse din clasa 3.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 75 și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 12 mai 2014 – Volkswagen/OAPI (STREET)

(Cauza T-321/14)

(2014/C 212/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentant: U. Sander, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul (reclamanta) solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 martie 2014 în cauza R 2025/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „STREET” pentru produse din clasele 12, 28 și 35.

Decizia examinerului: respinge înregistrarea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 mai 2014 – Jannatian/Consiliul**(Cauza T-328/14)**

(2014/C 212/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (reprezentanți: I. Smith Monnerville și S. Monnerville, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care privesc reclamantul, a următoarelor acte: (i) Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39); (ii) Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 281, p. 81); (iii) Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1); (iv) Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1); (v) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 350/2012 al Consiliului din 23 aprilie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 110, p. 17); (vi) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 709/2012 al Consiliului din 2 august 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 208, p. 2); (vii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2012 al Consiliului din 15 octombrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 282, p. 16); (viii) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 356, p. 55); (ix) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 156, p. 3); (x) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1203/2013 al Consiliului din 26 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 316, p. 1) și (xi) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 397/2014 al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 119, p. 1);
- obligarea Consiliului la plata de despăgubiri pentru prejudiciile suferite ca urmare a includerii eronate în listă a reclamantului, cuantificate la 40 000 de euro și
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența Consiliului

- Reclamantul susține că potrivit articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pot fi adoptate măsuri restrictive numai la propunerea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant. Deciziile și regulamentele atacate au fost adoptate de Consiliu acționând singur. Prin urmare, acestea sunt afectate de necompetență.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- Reclamantul consideră că motivele invocate pentru includerea sa în lista din anexa II sunt prea imprecise pentru a respecta cerințele consacrate de jurisprudență cu privire la obligația de motivare. Pentru a respecta obligația de motivare, Consiliul ar fi trebuit să stabilească elemente concrete și specifice care să caracterizeze existența unui sprijin efectiv adus de reclamant guvernului iranian sau activităților nucleare sensibile cu risc de proliferare ale Iranului. Deciziile și regulamentele sunt afectate așadar de o omisiune de motivare.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului

— Reclamantul susține că, în primul rând, din moment ce deciziile și regulamentele atacate nu sunt motivate, acestea încalcă dreptul la apărare. În al doilea rând, nelegalitatea deciziilor și a regulamentelor atacate afectează prezenta procedură întrucât ea împiedică, pe de o parte, posibilitatea reclamantului de a prezenta o apărare și, pe de altă parte, limitează capacitatea Tribunalului de a realiza un control al legalității deciziilor și regulamentelor atacate. Rezultă că este încălcat dreptul reclamantului la o cale de atac jurisdicțională efectivă. În al treilea rând, întrucât reclamantul a fost lipsit de dreptul la apărare și întrucât este subminată capacitatea Curții de a realiza un control al legalității deciziilor și regulamentelor atacate privind măsurile de înghețare a fondurilor – care sunt prin natura lor „deosebit de opresive” – reclamantului i-a fost impusă o restricție nejustificată a dreptului de proprietate.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa de probe împotriva reclamantului

— Reclamantul susține că Consiliul nu a prezentat elementele de probă și informațiile pe care s-a întemeiat atunci când a adoptat deciziile și regulamentele atacate.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe inexactitatea faptelor

— Reclamantul susține că, contrar a ceea ce se menționează în deciziile și regulamentele atacate, reclamantul nu mai era vicepreședinte al Organizației pentru Energie Atomică la data la care a fost inclus în lista persoanelor și a entităților care intră în domeniul de aplicare al măsurilor restrictive. Prin urmare, Consiliul a săvârșit o eroare de fapt atunci când a inclus în listă reclamantul numai pentru motivul că, la data diverselor decizii și regulamente atacate, era vicepreședinte al Organizației pentru Energie Atomică.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept

— Reclamantul susține că articolul 20 litera (b) nu este destinat să se aplice *per se* persoanelor fizice care exercită funcții de conducere într-o entitate care figurează în lista din anexa VIII. În plus, articolul 20 litera (b) prevede includerea în listă a persoanelor fizice „care sunt implicate în activitățile nucleare sensibile cu risc de proliferare ale Iranului”. Prin includerea reclamantului în lista din anexa II fără a prezenta un element care să dovedească faptul că reclamantul contribuie în mod activ și efectiv la activitățile nucleare iraniene la momentul includerii sale în anexa II, Consiliul a săvârșit o eroare de drept.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor și pe încălcarea principiului proporționalității

— Reclamantul susține că, în speță, nici un obiectiv de interes general nu este de natură să justifice ca măsuri atât de severe să fie impuse unor persoane fizice care au exercitat, chiar și pentru o perioadă scurtă, o funcție de conducere în cadrul Organizației Iraniene pentru Energie Atomică (AEOI). În plus, chiar dacă măsurile erau considerate ca fiind justificate de un obiectiv de interes general, acestea ar fi în orice caz criticabile din punctul de vedere al respectării raportului rezonabil de proporționalitate dintre măsurile utilizate și scopul urmărit.

Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – UNIC/Comisia

(Cauza T-338/14)

(2014/C 212/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) (Milano, Italia) (reprezentanți: A. Fratini, avvocato, M. Bottino, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii și, în consecință, anularea deciziei atacate,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei Europene din 19 martie 2014 prin care s-a respins cererea de inițiere a procedurii de revocare a regimurilor tarifare preferențiale acordate Indiei, Pakistanului și Etiopiei cu privire la piei crude și semiprelucrate reglementate în secțiunile S-8a, S-8b și S-12a din Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO L 303, p. 1).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 296 TFUE și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 - Se arată în această privință că decizia atacată nu respectă obligația, stabilită prin jurisprudența Curții, de a prezenta o motivație clară, precisă și neechivocă
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere
 - Se arată în această privință că s-a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu privire la caracterul adecvat al revocării temporare a regimurilor preferențiale în ceea ce privește problema aprovizionării cu materii prime, precum și la existența condițiilor prealabile pentru revocarea temporară a regimurilor preferențiale generale acordate Indiei, Etiopiei și Pakistanului, în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (d) din regulamentul citat.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o bună administrare reglementat la articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
 - Se arată în această privință lipsa verificării condițiilor procedurii de revocare a preferințelor tarifare în temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat.

Recurs introdus la 19 mai 2014 de CR împotriva Hotărârii din 12 martie 2014 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-128/12, CR/Parlamentul European

(Cauza T-342/14 P)

(2014/C 212/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: CR (Malling, Franța) (reprezentant: A. Salerno, avocat)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii TFP din 12 martie 2014;
- soluționarea de către Tribunal a litigiului dintre recurent și Parlamentul European, prin anularea deciziei pe care recurentul a atacat-o în fața Tribunalului Funcției Publice, în măsura în care aceasta îi impune rambursarea integrității sumelor pe care le-a primit în mod nejustificat cu titlu de alocații familiale sau
- în subsidiar, trimiterea cauzei în fața Tribunalului Funcției Publice;
- obligarea Parlamentului European la plata integrală a cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurentul contestă respingerea excepției de nelegalitate a articolului 85 al doilea paragraf ultima teză din statutul funcționarilor. În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unui răspuns la argumentația recurentului privind caracterul disproporționat al lipsei unei dispoziții în ipoteza în care AIPN este în măsură să stabilească că persoana în cauză a indus în eroare în mod deliberat administrația în vederea obținerii plății sumei respective.

Acțiune introdusă la 23 mai 2014 – Italia/Comisia

(Cauza T-353/14)

(2014/C 212/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/276/14 Administratori (AD 5) în vederea constituirii unei liste de rezervă de 137 candidați pentru ocuparea unor posturi vacante de administratori (AD 5), publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* nr. C 74A din 13 martie 2014;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate sunt cele prezentate în cauza T-275/13, Italia/Comisia (JO 2014, C 74A, p. 4).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 1 februarie 2014 – ZZ/BEI

(Cauza F-9/14)

(2014/C 212/56)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Isola și G. Isola, avocați)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de notare al reclamantului pentru anul 2012, în măsura în care nu acordă acestuia calificativul „exceptional performance” sau „very good performance” și nu îl propune pentru promovare la funcția D și în măsura în care stabilește obiectivele acestuia pentru anul 2013, anularea orientărilor pentru raportul de notare 2012 și, în sfârșit, obligarea BEI la repararea prejudiciilor morale și materiale pe care reclamantul pretinde că le-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea:
 - deciziei adoptate la 18 decembrie 2012 de Comitetul de recurs, restituind acestuia documentele și stabilind criteriile pe care trebuie să le respecte la adoptarea noii decizii;
 - orientărilor stabilite de Direcția „Resurse umane” în „Note to Staff n. 722 PERSONNEL/S&D/D&P/2012-198” din 5 decembrie 2012 și în „Guidelines to the 2012 annual staff appraisal exercise” anexate, inclusiv în măsura în care stabilesc că evaluarea finală trebuie să fie sintetizată într-un anumit mod, dar nu identifică criteriile pe care trebuie să le respecte evaluatorul;
- în subsidiar, anularea:
 - raportului informativ 2012 în întregime, și anume atât partea de evaluare, cât și partea în care nu sintetizează evaluarea în cauză cu calificativul „exceptional performance” sau „very good performance” și nu îl propune pe reclamant pentru promovare la funcția D și, în sfârșit, partea în care stabilește obiectivele pentru anul 2013;
 - tuturor documentelor conexe, ulterioare și anterioare, printre care se regăsesc cu siguranță promovările menționate în nota Directorului de resurse umane din mai 2012, „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles”;
- în orice caz, obligarea BEI la repararea prejudiciilor morale și materiale rezultate (în termenii specificați), precum și la plata cheltuielilor de judecată, a dobânzilor și a sumelor rezultate din actualizarea sumelor acordate și a cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2014 – ZZ/Consiliul**(Cauza F-38/14)**

(2014/C 212/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Obiectul și descrierea litigiului**

Funcție publică – Cerere de anulare a deciziei secretarului general al Consiliului de a aplica sancțiunea eliberării din funcție cu reducerea prestației de invaliditate cu 15 % până la vârsta pensionării

Concluziile reclamantului

- Declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă;
- anularea deciziei atacate și, în măsura necesară, a deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 6 mai 2014 – ZZ/Comisia**(Cauza F-42/14)**

(2014/C 212/58)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a aplica reclamantului sancțiunea retrogradării cu trei trepte pentru încălcarea normei care interzice cumulul alocațiilor familiale naționale și statutare

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei adoptate de AIPN la 24 iunie 2013 prin care se aplică reclamantului sancțiunea retrogradării cu trei trepte;
 - în măsura necesară, anularea deciziei adoptate de AIPN la 24 ianuarie 2014 și notificate reclamantului la 27 ianuarie 2014, prin care este respinsă reclamația acestuia;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

Acțiune introdusă la 16 mai 2014 – ZZ/Consiliul**(Cauza F-44/14)**

(2014/C 212/59)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Consiliului de a nu-l promova pe reclamant în gradul AD13 și, pe de altă parte, acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral pretins suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de a nu fi promovat în gradul AD13, astfel cum rezultă din lista publicată la data de 26 septembrie 2013, precum și a răspunsului AIPN la reclamația din 7 februarie 2014;
- acordarea unei sume de 10 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.

Acțiune introdusă la 19 mai 2014 – ZZ/Comisia**(Cauza F-45/14)**

(2014/C 212/60)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentați: D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas, J.-N. Louis, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii care aplică noile DGA privind articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 25 septembrie 2013 privind calculul bonificației drepturilor de pensie dobândite înainte de intrarea în serviciul Comisiei;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – ZZ/Comisia**(Cauza F-46/14)**

(2014/C 212/61)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: J-N. Louis, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei referitoare la transferul drepturilor de pensie ale reclamantului în regimul de pensii al Uniunii care aplică noile DGPA privind articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 8 noiembrie 2013 privind calculul sporului drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciu a reclamantului la Comisie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 20 mai 2014 – ZZ și ZZ/Comisia**(Cauza F-47/14)**

(2014/C 212/62)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamanți:* ZZ și ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziilor privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii care aplică noile DGA a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor și obligarea Comisiei la despăgubirea reclamanților pentru prejudiciul care le-a fost cauzat prin soluționarea cu întârziere a cererilor lor de transfer al drepturilor de pensie ale acestora, rezultând din aplicarea DGA a articolului 11 din anexa VIII la statut din 3 martie 2011, iar nu a celei din 28 aprilie 2014

Concluziile reclamanților

- declararea drept ilegal și inaplicabil a articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;
- anularea Deciziilor din 15 și 24 octombrie 2013 de a efectua calculul sporului drepturilor de pensie dobândite de reclamanți înainte de intrarea lor în serviciu, în cadrul transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 2 martie 2011;

- obligarea Comisiei la despăgubirea reclamanților pentru prejudiciul care le-a fost cauzat prin soluționarea cu întârziere a cererilor lor de transfer al drepturilor de pensie ale acestora, rezultând din aplicarea DGA a articolului 11 din anexa VIII la statut din 3 martie 2011, iar nu a celei din 28 aprilie 2014;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO